

Resolució 739/2019, de 26 de novembre

Número d'expedient de la reclamació: 671/2019

Administració reclamada: Direcció General de Planificació en Salut. Departament de Salut.

Informació reclamada: Xifres de professionals de medicina que s'han suïcidat.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: La resposta del Departament va ser adequada, va facilitar la informació que podia donar atesa la realitat del seu coneixement sobre la informació sol·licitada i la persona reclamant no motiva la Reclamació sobre fonaments consistents, motius pels quals ha de ser desestimada.

Paraules clau: Generalitat. Personal sanitari. Causes de la mort. Suïcidis. Reclamació contra inadmissió. Informació inexistent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 28 d'octubre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 671/2019, presentada contra la Direcció General de Planificació en Salut (DGPS) del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 23 de setembre de 2019 la persona reclamant demana al web de transparència de la Generalitat de Catalunya la informació següent:
 - *Xifra de quants metges i infermers s'han suïcidat des de 1994, discriminat per especialitat*
 - *Quants suïcidis es van produir cada any, discriminat per especialitat*
 - *Si el professional estava treballant o no quan es va suïcidar, discriminat per especialitat*
 - *Entre els que estaven treballant, si el metge o infermer es va suïcidar fent servir substàncies mèdiques o no, discriminat per especialitat i per any*
 - *Entre els que no estaven treballant, si el metge o infermer es va suïcidar fent servir substàncies mèdiques o no, discriminat per especialitat i per any*
 - *Gènere (home o dona) i franja d'edat del metge o infermer, discriminat per especialitat*
 - *Xifra de quants farmacèutics s'han suïcidat des de 1994*

- *Quants suïcidis es van produir cada any*
 - *Si el professional estava treballant o no quan es va suïcidar*
 - *Entre els que estaven treballant, si el farmacèutic es va suïcidar fent servir medicaments o no, discriminat per any*
 - *Entre els que no estaven treballant, si el farmacèutic es va suïcidar fent servir substàncies mèdiques o no, discriminat per any*
 - *Gènere (home o dona) i franja d'edat del farmacèutic*
3. El 8 d'octubre de 2019 la DGPS, després d'invocar el precedent de diverses resolucions de la GAIP, resol inadmetre la sol·licitud anterior, en base a les anteriors consideracions: *El Registre de Mortalitat de Catalunya, dependent del Departament de Salut, no disposa d'informació sobre les professions de les persones que moren a Catalunya, ja que entre les 14 categories de la variables professió de la butlleta estadística de defunció no es poden identificar personal mèdic, d'infermeria o de farmàcia. A més a més, les úniques dades recollides referents a la professió són per a les defuncions sense intervenció forense, per tant des de l'any 2010 no inclou els suïcidis que sempre són amb intervenció judicial. El Registre de Mortalitat de Catalunya tampoc incorpora informació sobre el lloc de la mort (del suïcidi en aquest cas) perquè en tractar-se de defuncions amb intervenció judicial no es disposa d'aquesta variable al document que arriba del jutjat, el format de la butlleta estadística de defunció és diferent del que signen els metges no forenses. Suggestim que us adreceu al Col·legi de Metges de Catalunya ja que des de l'any 1998 disposa del Programa d'Atenció Integrada al Metge Malalt (PAIMM), el qual potser us podria facilitar una part de la informació sol·licitada.*
 4. La Reclamació presentada el 28 d'octubre de 2019 al·lega que la resposta donada pel Departament es limita a referir dades del Registre de Mortalitat de Catalunya i considera que atès que aquest Departament és el responsable dels professionals de la sanitat, ha de tenir informació sobre els seus treballadors i sobre els casos de suïcidi que s'hi ha pogut produir.
 5. El 29 d'octubre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 6. El 15 de novembre de 2019 la GAIP rep l'informe del Departament de Salut. Indica que l'únic registre de què disposa el Departament per conèixer les causes de la mort és el Registre de Mortalitat que, tanmateix, no recull la dada de la professió. Sobre la presumpció de què el Departament de Salut hauria de tenir informació sobre el personal sanitari, l'informe indica que aquesta informació la tenen les entitats prestadores dels serveis de salut, que no recullen dades sobre suïcidis. En conseqüència, el Departament no disposa de registres amb la informació

sol·licitada i caldria elaborar-la, cosa que suposaria una tasca complexa, que seria causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud (article 29.1.b LTAIPBG). L'informe acaba indicant que l'actuació del Departament ha estat ajustada a la Llei.

7. El 18 de novembre de 2018 la GAIP trasllada la documentació facilitada pel Departament a la persona reclamant, tot donant-li cinc dies per formular al·legacions. Al venciment del termini indicat la GAIP no ha rebut resposta de la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho*

justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.*

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desestimació de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que el Departament de Salut ha tramitat adequadament la Reclamació i ha facilitat a la persona reclamant resposta a la seva sol·licitud; concretament, li ha dit que no disposa de la informació sol·licitada i ho ha fonamentat amb arguments consistents, que són reiterats i ampliat a l'informe aportat a aquest procediment.

Els motius en els que es fonamenta la Reclamació, a més de ser rebutats per l'informe del Departament, no es corresponen amb la realitat, ja que la persona reclamant pressuposa que tot el personal sanitari de Catalunya és empleat del Departament de Salut, quan és obvi que molts d'ells exerceixen la professió pel seu compte o a càrrec d'altres serveis o empreses sanitàries.

En definitiva, la resposta del Departament va ser adequada, va facilitar la informació que podia donar atesa la realitat del seu coneixement sobre la informació sol·licitada i la persona reclamant no motiva la Reclamació sobre fonaments consistents, motius pels quals ha de ser desestimada.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de novembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 671/2019 sobre la base dels motius indicats a l'antecedent 2.

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 671/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.